

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoKR/1/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5119201650
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5119201650.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Jána Burika, v právnej veci žalobcu: R. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom D. XXXX/XB, XXX XX W. G. (podľa údajov v Registri obyvateľov), D. Z. XXXX/X, XXX XX W. G., zastúpeného zástupcom Advokátska kancelária Kováčik Legal s.r.o., so sídlom: Radlinského 1729, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 47 238 429, proti žalovanému: O. so sídlom kancelárie ul. R. XXX XX T., správca konkurznej podstaty úpadcu Václavů, s.r.o., so sídlom Podhora 26, 034 01 Ružomberok, IČO: 35 876 735, zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Jozefom Polákom, advokátom, so sídlom V. Z. XXXX/XX, XXX XX W. G., o vylúčení majetku zo súpisu konkurznej podstaty, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 10Cbi/1/2019-552 zo dňa 29. septembra 2022

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 10Cbi/1/2019-552 zo dňa 29. septembra 2022 p o t v
r d z u j e .

Žalobca má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom I. rozhodol tak, že zo súpisu všeobecnej podstaty úpadcu Václavů, s.r.o., Podhora 26, 034 01 Ružomberok, IČO: 35 876 735, zverejneného v Obchodnom vestníku č. 185/2016 zo dňa 27.9.2016 (opravený v Obchodnom vestníku č. 190/2016 zo dňa 4.10.2016 a v Obchodnom vestníku č.182/2018 zo dňa 20.09.2018), v konkurznom konaní Okresného súdu Žilina sp.zn. 1K/12/2015 sa vylučuje súpisová zložka majetku, a to byt č. XX, na X. poschodí, vchod XB, bytového domu G. H., spoluvlastnícky podiel 1/1 evidovaný na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie W. G., nachádzajúci sa na parcele č. 1057/59, druh stavby 9, popis stavby bytový dom, G. H., Z. č. XXXX, na pozemku registra C KN parcela č. 1057/59, s podielom 7760/488553 na spoločných častiach a zariadeniach domu. Podľa výroku II. žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

2. V odôvodnení svojho rozsudku poukázal na žalobu žalobcu, ktorá bola okresnému súdu doručená dňa 08.02.2019, o vylúčení majetku zo súpisu všeobecnej podstaty. Žalobca v žalobe uviedol, že je výlučným vlastníkom v podiele 1/1 bytu č. XX, X. poschodie, vchod XB, spoluvlastnícky podiel 1/1, evidovaný na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie W. G., obec W. G. nachádzajúci sa na parcele číslo 1057/59, druh stavby 9, popis stavby bytový dom, G. H., so súpisným číslom XXXX, na pozemku reg. C KN parcela číslo 1057/59, s podielom 7760/488553 na spoločných častiach a zariadeniach domu a vlastnícke právo k predmetnému bytu nadobudol na základe Kúpnej zmluvy o prevode vlastníctva bytu č. V 1931/16 zo dňa 22.09.2016 uzavretej medzi žalobcom ako kupujúcim a L. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom D. XXXX/XB, XXX XX W. G. ako predávajúcim, na základe ktorej bol povolený vklad vlastníckeho

práva do katastra nehnuteľností Okresným úradom Dolný Kubín, katastrálnym odborom pod č. vkladu 1130/16. Predchádzajúci vlastník: L. Z. nadobudol vlastníckeho právo k predmetnému bytu na základe Zmluvy o prevode vlastníctva bytu uzavretej medzi L. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XB, XXX XX W. G. a spoločnosťou IV. Capital, a.s. so sídlom Podhora 26, 034 01 Ružomberok, IČO: 44 179 596 zo dňa 07.04.2010. Dňa 27.09.2016 žalovaný zverejnil doplnenie súpisu všeobecnej podstaty o novú súpisovú zložku - jednotlivé byty zapísané na LV č. XXXX k. ú. W. G. a ako dôvod spísania uviedol, že ide o majetok scudzený odporovateľným právnym úkonom. Podľa žalovaného sa ako neúčinný javí úkon Kúpna zmluva č. V 1961/09 zo dňa 18.12.2009, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Dolný Kubín dňa 21.12.2009, uzavretá medzi predávajúcim Václavů, s.r.o. a kupujúcim spoločnosťou IV. Capital, a.s. so sídlom Podhora 26, 034 01 Ružomberok. Právu odporovať tomuto právnemu úkonu zaniklo v zmysle úpravy v § 58 ods. 3, § 59 ods. 3, § 60 ods. 3 a § 80 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKR“). Následne žalovaný v Obchodnom vestníku č. 190/2016, ktorý bol vydaný dňa 04.10.2016, opravil zápis v súpisových zložkách majetku č. 1 - 48 tak, že sa opravuje dôvod zapísania, ktorý správne znie „Majetok scudzený neplatným právnym úkonom“. Dňa 17.09.2018 v Obchodnom vestníku č. 182/2018, ktorý bol vydaný dňa 20.09.2018, zmenil poznámku o spornom zápise v súpisových zložkách majetku č. 44 tak, že sa mení sporná poznámka, ktorá správne znie: „Osoba, v prospech ktorej svedčí sporný zápis: R. R., r. R., D.. XXXX/X, XXX XX W. G. - S. N., osoba uvedená ako vlastník na LV ku dňu 14.09.2018“. Podľa žalobcu dôvody sporného zápisu tak, ako ich vykonal žalovaný, sú neurčité, nezrozumiteľné, nie je zrejmé, aké právne úkony by mali byť neplatné, či ide o neplatnosť absolútnu alebo relatívnu. Na základe ústneho rozhovoru žalovaný ako dôvod neplatnosti uviedol rozpor so zákonom podľa § 39 Občianskeho zákonníka Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Dolný Kubín medzi predávajúcim Václavů, s.r.o. so sídlom Podhora 26, 034 01 Ružomberok, IČO: 35 876 735 a kupujúcim IV. Capital, a.s. so sídlom Podhora 26, 034 01 Ružomberok, IČO: 44 179 596 a ako správca namietal, že v čase prevodu bytov tieto ešte z právneho hľadiska neexistovali. Ďalším uvádzaným dôvodom neplatnosti má byť skutočnosť, že Zmluva o dielo č. 1/2009 zo dňa 26.10.2009 uzavretá medzi spoločnosťou Václavu s.r.o. ako objednávateľom a spoločnosťou UNISTAV HSV s.r.o. ako zhotoviteľom je absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca uviedol, že nadobudol uvedený byt na základe Kúpnej zmluvy o prevode vlastníctva bytu č. V 1931/16 zo dňa 22.09.2016 a ako kupujúci pri kúpe nehnuteľnosti konal dobromyseľne, v ktorej súvislosti poukázal na Nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I.ÚS 549/2015. Ďalej poukázal na to, že žalovaný sa vo vzťahu k vylúčeniu predmetného majetku vyjadril, že sa stotožňuje s vyjadrením vlastníkov predmetného bytu, avšak zástupca veriteľov mu neudelil súhlas na vylúčenie predmetného majetku zo súpisu v zmysle § 78 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii, v znení účinnom do 28.02.2017.

3. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v jednotlivých odsekoch podrobne poukázal na vyjadrenia, podania žalobcu, žalovaného prostredníctvom ich zástupcov, na nariadené pojednávanie a na ňom vyjadrenie právneho zástupcu žalobcu, právneho zástupcu žalovaného, popísal vykonané dokazovanie listinnými dôkazmi, a to Kúpnu zmluvou o prevode vlastníctva bytu zo dňa 22.09.2016 uzavretou medzi žalobcom ako kupujúcim a L. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XB, XXX XX W. G. ako predávajúcim (č.l. 13-15 spisu), Zmluvou o prevode vlastníctva bytov uzatvorenou medzi predávajúcim IV. Capital a.s. a L. Z. ako kupujúcim zo dňa 07.04.2010 (č.l. 26-30 spisu), výpisom z listu vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie W. G. (č.l. 16 spisu), faktúrami a platobnými príkazmi (č.l. 8-12 spisu), súborom listinných dôkazov produkovaných žalovaným ako sa stali súčasťou spisu a ktoré sú tvorené najmä listom vlastníctva č. XXXX pre k.ú. W. G., kolaudačným rozhodnutím Mesta Dolný Kubín zo dňa 30.05.2011 (č.l. 92 spisu), Zmluvou o prevode vlastníctva bytov z 18.12.2009 uzavretou medzi úpadcom ako predávajúcim a spoločnosťou IV. Capital a.s. ako kupujúcim (č.l. 164-175 spisu), Zmluvou o dielo č. 01/2009 uzatvorenou medzi objednávateľom Václavů, s.r.o. a zhotoviteľom UNISTAV HSV s.r.o. dňa 26.10.2009 (č.l.153-163 spisu), súborom rozhodnutí súdov, na ktoré žalovaný poukazoval v rámci procesnej obrany.

4. Okresný súd ďalej poukázal na zistenia z verejne dostupného Obchodného vestníka č. 44/2016 s dňom vydania 04.03.2016, z ktorých vyplýva skutočnosť vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka Václavů, s.r.o., Podhora 26, 034 01 Ružomberok, IČO: 35 876 735, s účinkami od 05.03.2016 a ustanovenie subjektu KP recovery, k.s., so sídlom Žilina, Sládkovičova 6, IČO: 46 404 503, do funkcie správcu, na zistenia z Obchodného vestníka č. 117/2016 s dňom vydania 17.06.2016, z ktorého vyplývala skutočnosť odvolania pôvodného správcu úpadcu a ustanovenie O. L. S. - žalovaného do funkcie správcu úpadcu.

5. Z verejne dostupného Obchodného vestníka č. 185/2016 s dňom uverejnenia 27.09.2016 vyplývalo doplnenie súpisu majetku všeobecnej podstaty úpadcu Václavů, s.r.o., Podhora 26, 034 01 Ružomberok, IČO: 35 876 735 (ďalej len „úpadca“) o súpisovú zložku č. 44: byt č. XX, X. poschodie, vchod XB, spoluvlastnícky podiel 1/1, evidovaný na liste vlastníctva XXXX, katastrálne územie W. G., nachádzajúci sa na parcele č. 1057/59, druh stavby 9, popis stavby bytový dom, G. H., so súpisným číslom XXXX, na pozemku registra C KN parcela číslo 1057/59 s podielom 7760/488553 na spoločných častiach a zariadeniach domu (ďalej len „súpisová zložka majetku“ alebo „súpisová zložka“), pričom ide o majetok zapísaný so spornou poznámkou: Osoba, v prospech ktorej svedčí zápis: Z. L., r. Z., D. Z. XXXX/XX, XXX XX W. G., osoba uvedená ako vlastník na LV a uvedenie dôvodu spísania majetku do súpisu: Majetok scudzený odporovateľným právnym úkonom.

6. Z verejne dostupného Obchodného vestníka č. 190/2016 s dňom uverejnenia 04.10.2016 vyplývalo zverejnenie opravy dôvodu zápisu majetku do súpisu majetku, a to na dôvod: Majetok scudzený neplatným právnym úkonom.

7. Z verejne dostupného Obchodného vestníka č. 182/2018 s dňom uverejnenia 20.09.2018 vyplývalo doplnenie/zmena poznámky o spornom zápise pri súpisovej zložke č. 44: byt č. XX, X. poschodie, vchod XB, spoluvlastnícky podiel 1/1, evidovaný na liste vlastníctva XXXX, katastrálne územie W. G., nachádzajúci sa na parcele číslo 1057/59, druh stavby 9, popis stavby bytový dom G. H. so súpisným č. XXXX, na pozemku reg. C KN parcela číslo 1057/59, s podielom 7760/488553 na spoločných častiach a zariadeniach domu (ďalej len „súpisová zložka majetku“ alebo „súpisová zložka“), pričom ide o majetok zapísaný so spornou poznámkou: Osoba, v prospech ktorej svedčí zápis: R. R., r. R., D. XXXX/X, XXX XX W. G., osoba uvedená ako vlastník na LV a uvedenie dôvodu spísania majetku do súpisu: Majetok scudzený na základe neplatných právnych úkonov.

8. Na základe vykonaným dokazovaním zisteného skutkového stavu a za aplikácie § 37 ods. 1, § 39, § 35 ods. 2, § 123, § 118 ods. 2, § 588 Občianskeho zákonníka v spojení s § 46 ods. 5, 6, § 3 ods. 16, § 70 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľnosti o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam Katastrálny zákon (ďalej len „Katastrálny zákon“) v znení účinnom k 18.12.2009, § 70 ods. 3, 4, 5, § 78 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKR“) okresný súd dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby.

9. Okresný súd poukázal na medzi stranami v konaní nespornú skutočnosť existencie a obsahu nasledovných právnych úkonov: Kúpnej zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 22.09.2016 uzatvorenej medzi žalobcom ako kupujúcim a L. Z. ako predávajúcim, Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 07.04.2010 uzatvorenej medzi predávajúcim IV. Capital, a.s. a kupujúcim L. Z., Zmluvy o prevode vlastníctva bytov uzatvorenej medzi predávajúcim Václavů, s.r.o. a kupujúcim IV. Capital, a.s. dňa 18.12.2009, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Dolný Kubín dňa 21.12.2009 pod V1969/09, Zmluvy o dielo č. 01/2009 uzatvorenej medzi objednávateľom Václavů, s.r.o. a zhotoviteľom UNISTAV HSV spol. s r.o. dňa 26.10.2009.

10. Okresný súd uviedol, že sporným medzi stranami bol zápis nehnuteľnosti špecifikovanej v petite žaloby v súpise všeobecnej podstaty úpadcu.

11. Vzhľadom na typ žaloby o vylúčenie veci zo súpisu všeobecnej podstaty podľa § 78 ods. 4 ZKR, pre ktorú úprava podľa § 78 ods. 4 veta prvá ZKR ustanovuje na jej včasné podanie lehotu vyplývajúcu z uznesenia konkurzného súdu (vyplývajúcu z uznesenia Okresného súdu Žilina č.k. 1K/12/2015-1256 zo dňa 09.01.2019 podľa ods. 1. výroku tohto uznesenia - 50 dní od doručenia tohto uznesenia, ktoré uznesenie bolo v Obchodnom vestníku č. 11/2019 uverejnené s dňom vydania 16.01.2019) a podľa v konaní nesporného tvrdenia žalobcu bolo tomuto doručené dňa 29.01.2019 sa okresný súd zaoberal jej včasnosťou, pričom pri zohľadnení podania žaloby Okresnému súdu Žilina dňa 08.02.2019 konštatoval, že žaloba vo veci bola podaná včas.

12. Po skonštatovaní včasnosti podania žaloby, aktívnej legitímácie žalobcu podľa § 78 ods. 3, 4 ZKR s poukazom na OV č. 11/2019 s dňom vydania 16.01.2019 (uverejnenie uznesenia konkurzného súdu č.k. 1K/12/2015 zo dňa 09.01.2019) a výpis z listu vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie W. G., ako aj pasívnej legitímácie žalovaného podľa § 78 ods. 4 veta prvá ZKR, okresný súd vo všeobecnej

rovine uviedol, že predpokladom úspešnosti vylučovacej žaloby podľa § 78 ods. 4 ZKR sú nasledovné podmienky:

1/ vec bola správcom konkurznej podstaty príslušného úpadcu zahrnutá do súpisu majetku konkurznej podstaty,

2/ excindančná žaloba je podaná osobou odlišnou od úpadcu a došla súdu najneskôr posledný deň lehoty určenej tejto osobe na podanie žaloby súdom, ktorý vyhlásil konkurz,

3/ žalovaným je správca konkurznej podstaty,

4/ v čase, keď súd rozhoduje o vylúčení veci, účinky konkurzu trvajú a vec je naďalej spísaná v konkurznej podstate (nebola medzičasom zo súpisu konkurznej podstaty správcom vylúčená),

5/ osoba, ktorá sa domáha vylúčenia veci zo súpisu, preukázala nielen to, že vec nemala byť do súpisu zaradená, ale aj to, že právo, ktoré vylučovalo zaradenie veci do súpisu majetku konkurznej podstaty, svedčí jej. Uvedené podmienky úspešnosti vylučovacej žaloby sú usporiadané kumulatívne, čo znamená, že pri nesplnení ktorejkoľvek z nich nie je možné tejto žalobe vyhovieť. Okresný súd podmienky č. 1, 2, 3 a 4 vyhodnotil na základe výsledkov vykonaného dokazovania ako naplnené.

13. Úlohou okresného súdu po vykonanom dokazovaní bolo hodnotenie otázky naplnenia, resp. nenaplnenia podmienky č. 5, teda vyhodnotenie skutkovej a právnej dôvodnosti tvrdenia žalobcu, podľa ktorého mu svedčí právo vylučujúce zápis súpisovej zložky majetku do súpisu majetkovej podstaty úpadcu.

14. Žalobca tvrdil, že mu právo vylučujúce zápis súpisovej zložky do všeobecnej podstaty úpadcu - vlastnícke právo svedčí na základe Kúpnej zmluvy o prevode vlastníctva bytu č. V 1931/16 zo dňa 22.09.2016 uzavretej medzi žalobcom ako kupujúcim a L. Z. ako predávajúcim, na základe ktorej bol povolený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti Okresným úradom Dolný Kubín, katastrálnym odborom pod č. vkladu 1130/16.

15. Základom procesnej obrany žalovaného bola tvrdená absolútna neplatnosť právneho úkonu Zmluvy o prevode vlastníctva bytov uzatvorenej medzi predávajúcim Václavú, s.r.o. a kupujúcim IV. Capital, a.s. dňa 18.12.2009 z dôvodu, že predmetom tejto zmluvy boli rozostavané byty, resp. bytový dom, u ktorého predmetu prevodu nebol dosiahnutý taký stupeň rozostavanosti, aby išlo o spôsobilý predmet prevodu - spôsobilý predmet občiansko-právneho vzťahu v zmysle úpravy § 118 ods. 2 Občianskeho zákonníka, od ktorej skutočnosti odvodil to, že aj nasledujúce kúpne zmluvy sú absolútne neplatnými právnymi úkonmi, a teda žalobca nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam. Tiež vyvodzoval neplatnosť právneho úkonu Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 od absencie súhlasu zhotoviteľa (subjektu UNISTAV HSV spol. s r.o., so sídlom Košice, IČO: 36 172 669 ako zhotoviteľa podľa zmluvy o dielo č. 01/2009 uzatvorenej medzi úpadcom ako objednávateľom a zhotoviteľom dňa 26.10.2009) pre rozpor s § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

16. Pokiaľ žalobca tvrdil absolútnu neplatnosť právneho úkonu Zmluvy o prevode vlastníctva bytov uzatvorenej medzi úpadcom a IV. Capital, a.s. dňa 18.12.2009 podľa § 39 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že predmetom tejto zmluvy boli rozostavané byty, resp. bytový dom, u ktorého predmetu prevodu nebol dosiahnutý taký stupeň rozostavanosti, aby išlo o spôsobilý predmet prevodu, tak okresný súd poukázal na § 3 ods. 16 Katastrálneho zákona a komentár k tomuto ustanoveniu, podľa ktorého: „Keďže v katastri sa evidujú aj niektoré rozostavané stavby, rozostavané byty a nebytové priestory (§ 6 Katastrálneho zákona), bolo potrebné vymedziť tieto pojmy. O tom, či rozostavaná stavba zodpovedá definícii alebo nie, a teda či bude evidovaná v katastri, rozhoduje katastrálny odbor okresného úradu podľa ustanovenia § 6 ods. 3 Katastrálneho zákona“. V tejto časti okresný súd poukázal na úpravu v § 46 ods. 6 Katastrálneho zákona. K tomuto tvrdenému dôvodu neplatnosti zmluvy o prevode vlastníctva bytov v spojení s ďalšou argumentáciou žalovaného, v rámci ktorej namietal, že kataster zapísal byty, ktoré neexistovali, že kolaudačné rozhodnutie týkajúce sa aj predmetnej súpisovej zložky majetku bolo vydané až dňa 30.5.2011, okresný súd uviedol, že uvedenú procesnú obranu žalovaného hodnotil ako namietanie správnosti, a teda zákonnosti postupu a následného rozhodnutia správy katastra, teda orgánu verejnej správy pri rozhodovaní o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických a právnických osôb, v rámci ktorého správa katastra vystupovala ako orgán verejnej správy vo vertikálnom nastavení vo vzťahu k subjektom o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach, ktorých rozhodovala. Takáto zákonnosť postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy - správy katastra môže byť predmetom prieskumu len správneho súdu podľa zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (§ 1 ods. 1, 2 tohto zákona), prípadne mohla byť pred

nadobudnutím účinnosti Správneho súdneho poriadku - teda do 30.6.2016 predmetom správneho súdnictva podľa § 247 a nasledujúce zákona č. 99/1963 Zb. V tejto časti okresný súd poukázal na závery vyjadrené v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo/24/2007 z 29.4.2008, podľa ktorých: „Platnou judikatúrou Najvyššieho súdu SR bola riešená a vyriešená otázka jednak nulitnosti správnych aktov a jednak otázka, kedy sú všeobecné súdy oprávnené mimo rámec správneho súdnictva preskúmať správne akty s tým, že preskúmať môže správne akty všeobecný súd len so zreteľom k tomu, či sa jedná o akty nulitné, t.j. také vady, ktoré sú tak závažné, že sa neuplatňuje prezumpcia ich správnosti. Nulitné sú také rozhodnutia, ktoré by boli vydané takými správnymi orgánmi, na vydanie ktorých nebol konkrétny správny orgán absolútne vybavený právomocou, a na ktoré sa pozerá ako keby nikdy neboli vydané, to znamená paakty“. Tiež poukázal na odsek 67. rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Obdo/25/2021 zo dňa 27.04.2022 v obdobnej právnej veci, v ktorom sa uvádza, že: „...civilný súd je viazaný právoplatnými správnymi rozhodnutiami a nemá kompetenciu preskúmať v civilnom procese zákonnosť rozhodovania príslušných orgánov verejnej správy, ako aj podkladov týchto rozhodnutí. Preto nemôže obstať požiadavka dovolateľa na prejudiciálne skúmanie nadobudnutia vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam predchodcom žalobcu a skúmanie správnosti a zákonnosti zápisov týkajúcich sa vlastníckeho práva k posudzovaným nehnuteľnostiam na základe právoplatných rozhodnutí orgánov verejnej správy. K právnemu posúdeniu nulitnosti správnych aktov, ako otázky prejudiciálnej, ako aj otázky, kedy sú všeobecné súdy oprávnené mimo rámec správneho súdnictva preskúmať správne akty, je potrebné konštatovať, že nulitné sú také rozhodnutia, ktoré boli vydané správnymi orgánmi, na vydanie ktorých nebol konkrétny správny orgán vybavený právomocou a na ktoré sa pozerá, ako keby nikdy neboli vydané, tzv. paakty. Len na takéto rozhodnutie je všeobecný súd povinný prihliadať mimo výkonu správneho súdnictva. „Preskúmať“ môže správne akty v zásade len so zreteľom k tomu, či sa jedná o akty nulitné, v ktorých sa neuplatňuje prezumpcia správnosti. U ostatných platí prezumpcia ich správnosti.“ Najvyšší súd v odseku 68. odôvodnenia ďalej uviedol, že: „podľa jeho ustálenej judikatúry je možné prejudiciálne skúmať nadobudnutie vlastníckeho práva právnym predchodcom žalobcu vo vzťahu k rozhodnutiam orgánov správy katastra iba v prípade, ak by správne orgány nemali kompetenciu konať a rozhodovať, čo v danom prípade nie je splnené, a preto nie je možné konštatovať nulitu posudzovaného aktu - rozhodnutia o vklade a zázname v katastre nehnuteľností. Ďalej v konaní nebolo preukázané, že by k zápisu vlastníckych práv žalobcu došlo na základe absolútne neplatného právneho úkonu, na ktoré by boli povinné súdy prihliadať z úradnej povinnosti, naviac, keď neexistujú ani právoplatné rozhodnutia súdov o určení neplatnosti právnych úkonov, na základe ktorých odvodzuje žalobca vlastnícke právo k predmetnému bytu, resp. odporovacie úkony, ktoré by toto právo žalobcu relevantne spochybnil.“

17. Zo záverov vyššie uvedených rozhodnutí podľa okresného súdu vyplýva, že v tejto veci nemohol prejudiciálne skúmať, či správa katastra už pri zápise rozostavanej stavby bytového domu, a teda i predmetného bytu č. XX, z hľadiska posudzovania a preukázania stupňa jeho rozostavanosti postupovala v súlade so zákonom. Preto zamietol návrhy na vykonanie dokazovania smerujúce k preskúmvaniu rozhodnutí správy katastra (návrh žalovaného na vykonanie dokazovania Znaleckým posudkom č. 72/2009 vypracovaným L. G. G., nachádzajúcim sa v spise na č.l. 176). Ak právny zástupca žalovaného na pojednávaní konanom dňa 29.09.2022 navrhol pripojiť spisový materiál Okresného súdu Žilina sp. zn. 5Cbi/15/2016 a oboznámiť zápisnice z pojednávaní, tak takýto návrh na vykonanie dokazovania okresný súd zamietol pre jeho neúčelnosť, nakoľko vykonaním dokazovaním mal byť preukazovaný stupeň rozostavanosti stavby v čase uzavretia Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 28.12.2009 medzi Václavů, s.r.o. ako prevodcom a IV. Capital, a.s. ako nadobúdateľom. Zároveň právny zástupca žalovaného na pojednávaní navrhol doplnenie dokazovania vypracovaním znaleckého posudku znalcom z odboru stavebníctva k stupňu rozostavaného bytu, ktorý tvoril predmet Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 28.12.2009 uzatvorenej medzi Václavů, s.r.o. ako prevodcom a IV. Capital, a.s. ako nadobúdateľom za účelom preukázania neplatnosti predmetnej zmluvy, a tým aj neplatnosti kúpnej zmluvy, ktorou nadobudol predmetný byt pán Z. a kúpnej zmluvy, ktorou nadobudol byt žalobca. K takto navrhnutému dôkazu na pojednávaní sudkyňa uplatnila sudcovskú koncentráciu s poukazom na § 153 CSP. Okresný súd uviedol, že tak v prípade návrhu na doplnenie dokazovania pripojením spisového materiálu Okresného súdu Žilina sp.zn. 5Cbi/15/2016 ako aj doplnenie dokazovania vypracovaním znaleckého posudku znalcom z odboru stavebníctva k stupňu rozostavaného bytu, ktorý tvoril predmet Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 28.12.2009, uzatvorenou spoločnosťou Václavů, s.r.o. ako prevodcom a IV. Capital, a.s. ako nadobúdateľom, išlo opätovne o návrhy na vykonanie dokazovania smerujúce k preukázaniu stupňa rozostavanosti bytu, a teda k preskúmvaniu skutočnosti, či správa katastra už pri zápise rozostavanej stavby bytového domu,

a teda i predmetného bytu č. XX, z hľadiska posudzovania a preukázania stupňa jeho rozostavanosti postupovala v súlade so zákonom, ktoré skutočnosti však súd v tomto konaní nepreskúmava.

18. Okresný súd ďalej poukázal na to, že žalobca v žalobe apeloval na svoju dobromyseľnosť pri nadobudnutí vlastníckeho práva poukazom na nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 549/2015 zo dňa 16.03.2016. Žalovaný v rámci procesnej obrany poukazoval na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/182/08, sp.zn. 4Cdo/27/02, sp.zn. 2Cdo/67/2007, sp.zn. 7Cdo/42/2010.

19. Vychádzajúc zo záverov rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1Obdo/25/2021, podľa ktorého „keďže právo, od ktorého žalobca odvodzoval svoj titul právnych predchodcov, bolo nadobudnuté právoplatnými rozhodnutiami príslušných správnych orgánov, orgánov katastra nehnuteľnosti, ktoré boli kompetentné konať a rozhodovať o zápise vlastníckych práv k nehnuteľnostiam, v súlade s katastrálnym zákonom, nie je možné konštatovať, že by tieto právoplatné správne rozhodnutia boli nulitnými rozhodnutiami, keď kompetenciu príslušný orgán katastra na zápis vlastníckych práv či už vkladom alebo záznamom do katastra nehnuteľností (predtým evidencie nehnuteľností) jednoznačne mal“, okresný súd zhodnotil, že v konaní nebola preukázaná absolútna neplatnosť právneho úkonu, a tým skutočnosť, že žalobca nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnosti. Z uvedených dôvodov preto ani nebolo dôvodné skúmať platnosť Zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 18.12.2009 podľa zákona o vlastníctve bytov z hľadiska dobromyseľnosti žalobcu. Súd by sa zaoberal uplatnením zásady nemo plus iuris ad alium tranferre potest quam ipse habet v súvislosti s posudzovaním dobromyseľnosti žalobcu v kontexte vyššie označenej judikatúry len v prípade, že by dospel k záveru, že Zmluva o prevode vlastníctva bytu zo dňa 18.12.2009 uzatvorená medzi predávajúcim Václavú, s.r.o. a kupujúcim IV. Capital, a.s. je absolútne neplatným právnym úkonom. V konaní však nebola preukázaná absolútna neplatnosť právneho úkonu a tým skutočnosť, že žalobca nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnosti, preto okresný súd nemal dôvod posudzovať dobromyseľnosť žalobcu pri nadobudnutí vlastníckeho práva k bytu.

20. Pokiaľ žalovaný vyvodzoval neplatnosť právneho úkonu zmluvy o prevode vlastníctva bytov od absencie súhlasu zhotoviteľa (UNISTAV HSV spol. s r.o.) podľa Zmluvy o dielo č. 01/2009 uzatvorenej medzi úpadcom ako objednávateľom dňa 26.10.2009 pre rozpor s úpravou v § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, tak okresný súd sa stotožnil s argumentáciou žalobcu, v zmysle ktorej čl. 20.1. zmluvy o dielo sa týka výlučne práv a povinností vyplývajúcich zo zmluvy o dielo a nemá dopad na nakladanie s predmetom vlastníckeho práva objednávateľa ako zhotovovanej veci. V zhode so žalobcom okresný súd v tejto časti poukázal na čl. 15.1. zmluvy o dielo, v zmysle ktorého je vlastníkom zhotovovaného diela objednávateľ - teda úpadca, ktorý uzatvorením zmluvy o prevode vlastníctva bytov so subjektom IV. Capital, a.s. len realizoval jedno z oprávnení tvoriacich obsah vlastníckeho práva - s predmetom svojho vlastníctva nakladať v súlade s hmotnoprávnym základom tohto jeho vlastníckeho oprávnenia podľa § 123 Občianskeho zákonníka.

21. Okresný súd zhrnul, že základom sporu v danej veci bolo vyhodnotenie, či došlo k splneniu piatej podmienky pre úspešnosť excindačnej žaloby, a to, či žalobcovi svedčí právo vylučujúce zaradenie vecí do súpisu vo vzťahu, ku ktorému súd prvej inštancie na základe zisteného skutkového stavu uzavrel, že žalobca takéto právo osvedčil. Na základe týchto konštatovaní okresný súd žalobe vyhovel v celom rozsahu.

22. Podporne okresný súd doplnil, že v rámci procesnej obrany uvádzanej v konaní nebolo oproti skutočnosti vyplývajúcej zo zápisu v Obchodnom vestníku č. 185/2016 zo dňa 27.09.2016 odôvodňované zapísanie predmetnej súpisovej zložky do súpisu všeobecnej podstaty úpadcu z dôvodu scudzenia odporovateľným právnym úkonom. V tejto časti však považoval za potrebné v celom rozsahu poukázať na argumentáciu žalobcu v žalobe, s ktorou sa stotožnil a podľa ktorej žalobca nikdy neuznal ani neuznáva voči žalovanému alebo voči úpadcovi žiadny odporovateľný právny úkon a voči žalobcovi nebolo vedené žiadne súdne konanie, ktoré by skončilo právoplatným rozhodnutím o neúčinnosti právneho úkonu vo vzťahu k nadobudnutiu súpisovej zložky od úpadcu. V tejto časti okresný súd poukázal na úpravu v § 57 ods. 2 ZKR, z ktorej vyplýva jednak lehota ako aj zákonom ustanovený spôsob uplatnenia odporovateľnosti v súvislosti s konkurzným konaním a vo väzbe na tento právny záver okresného súdu o nemožnosti posúdenia odporovateľnosti právneho úkonu podľa tejto právnej úpravy v tomto konaní v prejudiciálnej rovine. Pri absencii preukázania samotného uplatnenia odporovateľnosti voči konkrétnemu právnemu úkonu bolo nevyhnutné okresným súdom konštatovať nedôvodnosť

zápisu predmetnej súpisovej zložky do súpisu majetku s vymedzením dôvodu jeho scudzenia bližšie neidentifikovaným odporovateľným právnym úkonom.

23. O nároku na náhradu trov konania rozhodol okresný súd podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP. Žalobca bol v konaní v celom rozsahu úspešný, preto mu okresný súd priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

24. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), h) CSP. Žalovaný poukázal na závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého rozsudku, podľa ktorých

- súd v tejto veci nemohol prejudiciálne skúmať, či správa katastra už pri zápise rozostavanej stavby bytového domu, a teda i predmetného bytu č. XX z hľadiska posudzovania a preukázania stupňa jeho rozostavanosti postupovala v súlade so zákonom, a preto zamietol návrhy na vykonanie dokazovania,
- súd by sa zaoberal uplatnením zásady *nemo plus iuris ad alium tranferre potest quam ipse habet* v súvislosti s posudzovaním dobromyseľnosti žalobcu v kontexte vyššie označenej judikatúry len v prípade, ak by dospel k záveru, že Zmluva o prevode vlastníctva bytu z 18.12.2009 uzatvorená medzi predávajúcim Václavů, s.r.o. a kupujúcim IV. Capital, a.s. je absolútne neplatným právnym úkonom,
- v konaní nebola preukázaná absolútna neplatnosť právneho úkonu Zmluvy o prevode vlastníctva rozostavených bytov zo dňa 18.12.2009 uzatvorená medzi predávajúcim Václavů, s.r.o. a kupujúcim IV. Capital, a.s. a skutočnosť, že žalobca nemohol nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnosti,
- súd nemal dôvod posudzovať dobromyseľnosť žalobcu pri nadobudnutí vlastníckeho práva k bytu, s ktorými sa nestotožnil, považoval ich v celom rozsahu za nesprávne a arbitrárne. Podľa žalovaného záver súdu prvej inštancie, že nemá právomoc skúmať otázku procesného postupu správny katastra nemôže obstať, je odopretím spravodlivosti a popretím zásady zákazu *denegatio iustitiae*. Namietal, že okresný súd nesprávne postupoval, ak neprihliadal na dôvody absolútnej neplatnosti právnych úkonov *ex offo*, odmietol sa zaoberať dôvodmi neplatnosti zmluvy z 18.12.2009, ktoré uviedol žalovaný a zamietol zo strany žalovaného navrhované dôkazy.

25. Žalovaný poukázal na rozhodovaciu súdnu prax, a to Nález Ústavného súdu SR sp.zn.

I. ÚS 510/2016 z 19. januára 2021, rozsudky Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo/22/2005, sp.zn. 2 Cdo 122/2007, sp.zn. 4 Cdo 27/2002, uznesenie veľkého senátu NS SR sp. zn. 1VObdo/2/2020, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 9Cdo 57/2021, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 233/2016. Žalovaný mal za to, že závery obsiahnuté v napadnutom rozsudku súd prvej inštancie sú odlišné od judikatúry dovolacieho súdu, čo zakladá vadu zmätočnosti a dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku súd prvej inštancie. Žalovaný poukázal na pojmové znaky bytu ako predmetu občianskoprávných vzťahov v zmysle § 118 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Podľa žalovaného, nakoľko nebolo v čase uzatvorenia spornej kúpnej zmluvy stavebným úradom právoplatne určené, že ide o byt, nie je možné priznať žalobcovi ochranu tak, ako sa jej domáha. Žalovaný predložil ako dôkaz rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 5Cbi/15/2016 zo dňa 23.07.2019, ktorým okresný súd v skutkovo a právne rovnakom spore rozhodol o zamietnutí žaloby žalobkyne, pričom v rámci tohto konania vykonal zo strany žalovaného navrhované dôkazy. Pokiaľ by okresný súd vykonal zo strany žalovaného navrhované dôkazy, bol by prišiel k záveru, že ku dňu 21.12.2009 byty v bytom dome G. neboli, resp. bytový dom nebol v takom stupni rozostavanosti, aby napĺňali vtedajšiu zákonnú definíciu rozostavených bytov, nakoľko v tom čase stavba bytového domu nebola úplne uzatvorená obvodovými stenami a strešnou konštrukciou. Uvedené vyplynulo nielen z výpovede svedkov O. a Z., že pred Vianocami 2009 nebola hotová strecha, čo potvrdil aj Z., ktorý si nepamätal konkrétny rok, ale potvrdil, že strecha sa robila až po Vianociach. Uvedené vyplynulo aj zo znaleckého posudku L. G., kde je na fotodokumentácii v posudku viditeľné, že stavba nemala uzatvorené bočné steny na najvyšších podlažiach. Žalovaný namietal, že výpoveď svedka G. je nedôveryhodná, v rozpore s výpoveďami svedkov O. a Z. ako aj s obsahom ním samým vypracovaným znaleckým posudkom, kde uvádzal, že stupeň dokončenosti zastrešenia a krytiny strechy je 0 % a v ktorom sa nachádza aj fotodokumentácia svedčiaca o nedokončenosti stavby. Podľa žalovaného byty v bytovom dome G. H. neboli 21.12.2019 (pozn. krajského súdu - nesprávne uvedený rok, keď malo byť uvedené 2009) spôsobilým predmetom právnych vzťahov, preto ich prevod Zmluvou o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 je nutné vyhodnotiť ako absolútne neplatný právny úkon. Na tom nemení nič ani rozhodnutie Katastrálneho úradu Žilina, Správa katastra Dolný Kubín o vklade vlastníckeho práva na základe tejto zmluvy do katastra. Na základe Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 sa vlastníkom sporného bytu nestala spoločnosť IV.

Capital, a.s., a preto nemohla ani táto podľa zásady nemo plus iuris previesť svoje vlastnícke právo na žalobcu. Žalovaný mal za to, že napadnutý rozsudok okresného súdu je v priamo rozpore s ustálenou judikatúrou dovolacieho súdu, s právnou vetou uznesenia veľkého senátu NS SR zo dňa 27. apríla 2021, sp. zn. 1VOBdo/2/2020. Žalovaný poukázal na právnú vetu tohto rozhodnutia, že na základe absolútne neplatného právneho úkonu nie je možné nadobudnúť vlastnícke právo, a to ani v prípade, že na jeho podklade bol uskutočnený vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Ustanoveniu § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (Katastrálny zákon), ktoré upravuje hodnovernosť údajov katastra, nezodpovedá výklad, podľa ktorého už len sama evidencia vlastníctva nehnuteľnosti v katastri nehnuteľnosti zakladá dobrú vieru evidovaného vlastníka v to, že je vlastník. Žalovaný uviedol, že napadnutý rozsudok je v priamom rozpore s rozsiahlou judikatúrou riešiacou otázku dobromyseľného nadobudnutia vlastníckeho práva nadobúdateľom od nevlastníka, ide najmä o judikatúru Ústavného súdu ČR a Ústavného súdu SR, napr. Nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 2219/2012 alebo uznesenie Ústavného súdu ČR sp.zn. IV. ÚS 775/16, či Nález Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 549/015.

26. Podľa žalovaného k uzatvoreniu platnej kúpnej zmluvy, na základe ktorej by žalobca nadobudol vlastníctvo k spornému bytu, nedošlo.

27. V ďalšej časti odvolania žalovaný poukázal na ustanovenia § 3 ods. 16 zákona č. 162/1995 Z.z. a znalecký posudok L. G. G. č. 72/2009. Podľa žalovaného nesprávnosť a neodbornosť znaleckého posudku L. G. je zrejmä už zo samotného znaleckého posudku, keďže rozostavané byty v bytovom dome G. H. ku dňu 18.11.2009 nespĺňali pojmový znak v zmysle § 3 ods. 16 zákona č. 162/1995 Z.z.. Žalovaný s poukazom na § 366 písm. c) a d) CSP upozornil na existenciu dôvodného podozrenia zo spáchania trestného činu nepravdivého znaleckého posudku. Navyše, podľa žalovaného bol znalecký posudok vypracovaný zaujatou osobou. L. G. má na LV č. XXXX k.ú. W. G. zapísané záložné právo na základe Zmluvy o zriadení záložného práva č. V 1332/10 zo dňa 27.08.2010, na rozostavaný byt č. XX, X.p., vchod N., rozostavanej stavby bez súpisného čísla na pozemku C KN s parc. č. 1057/59 a na spoluvlastnícky podiel na spoločných častiach a zariadeniach domu vo veľkosti 5290/486543 - 649/10, 168/12. Znalecký posudok vypracovala osoba, ktorá bola osobne ekonomicky zainteresovaná na tom, aby byty, ktoré ku dňu 18.11.2009 neexistovali ani v rovine rozostavaného bytu, takýto charakter rozostaveného bytu mali v zmysle § 3 ods. 16 Katastrálneho zákona. Žalovaný poukázal na podstatné pochybenie Správy katastra v Dolnom Kubíne, keď bol uskutočnený zápis rozostavanej stavby rozostavaných bytov napriek tomu, že v čase zápisu rozostavané byty v zmysle § 3 ods. 16 a § 46 zákona č. 162/1995 Z.z. podľa definície neexistovali. Dôkazom tejto skutočnosti je aj fotodokumentácia, a to pohľad od ulice ako aj bočný pohľad, z ktorej bolo zistiteľné, že rozostavaná stavba nebola na 8. poschodí ani uzavretá obvodovými stenami, na celej stavbe sa nenachádzali žiadne dvere, ani okná, ani zábradlie. Podľa žalovaného rozostavaná stavba bola v takom štádiu rozostavanosti, že vôbec nebola ukončená strešnou krytinou. Strešná krytina nemohla existovať, pretože nižšie poschodia neboli dostavané. Nenachádzali sa na nich ani obvodové steny. Táto skutočnosť podľa žalovaného je zrejmä z oboch pohľadov na fotografiách, ktoré sa nachádzajú v znaleckom posudku L. G. G.. Žalovaný poukázal na zákon č. 182/1993 Z.z. s tým, že v čase, keď bola vyhotovená Zmluva o prevode vlastníctva bytov dňa 18.12.2009, nebolo možné konštatovať, že by rozostavané byty boli spôsobilé na predaj, nakoľko § 5 a nasl. ustanovenia zákona č. 182/1993 Z.z. nedovoľovali predávať rozostavané byty, pretože takýto pojem zákon o vlastníctve bytov a nebytových priestorov nepozná. Tento hmotnoprávny predpis bol porušený, a preto podľa § 39 Občianskeho zákonníka je zmluva neplatná. V znaleckom posudku je zastrešenie krytiny uvádzané 0 %. Samotný znalec priznáva, že zastrešenie bez krytiny neexistuje. Z hodnotenia a popisu uvádzaného bytu v znaleckom posudku je zrejmé, že zápis rozostavaných bytov bol správou katastra uskutočnený predčasne a v takomto stave boli byty ako rozostavané byty prevádzané následne zmluvou o prevode vlastníctva bytov, ktorej vklad bol povolený pod č. V 1969/09.

28. Žalovaný poukázal na to, že okresný súd pri posudzovaní platnosti Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Dolný Kubín dňa 21.12.2009 pod V 1969/09 v zmysle § 46 ods. 6 zákona č. 162/1995 Z.z. vôbec nerozlišuje medzi pojmom zápisu údajov o práve k rozostavanému bytu a medzi pojmom prevodu práva k bytu. Žalovaný poukázal na ust. § 28 ods. 1, 2, 5, § 34 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z., § 39 Občianskeho zákonníka, § 2 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, právnou vetu rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 29. mája 2002, sp.zn. 4Cdo/27/02 pri určení pojmového znaku bytu ako predmetu občianskoprávných vzťahov v zmysle § 118 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ďalej v spojení s rozsudkom

Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/27/02 poukázal na význam kolaudačného rozhodnutia, existencia ktorého je predpokladom toho, aby určité miestnosti mohli byť predmetom občianskoprávných vzťahov ako byty. Ak nie je určitý konkrétny priestor skolaudovaný ako byt, nemôže byť vzhľadom na definíciu pojmu bytu určený ako byt, iba ak by došlo k čiastočnej alebo úplnej zmene užívania stavby, čo v prejednávanej veci vykonaným dokazovaním preukázané nebolo. K uvedenému žalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/202/2012.

29. Podľa obsahu Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Dolný Kubín dňa 21.12.2009 pod č. V 1969/09, bol predmetom tejto zmluvy prevod „rozostavaných bytov v bytovom dome“, čo v zmysle žalovaným uvedených zákonných ustanovení a judikatúry súdov bolo neprípustné a spôsobilo to absolútnu neplatnosť tejto zmluvy podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Byt ako vec v právnom zmysle slova vzniká až momentom právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia príslušného stavebného úradu. V danom prípade bolo kolaudačné rozhodnutie vydané Mestom Dolný Kubín ako príslušným stavebným úradom, vo vzťahu k predmetnému bytu vydané pod číslom 4062/2011/131-TS2/A10 dňa 30.05.2011 a v tento deň malo nadobudnúť aj právoplatnosť. Z uvedeného podľa žalovaného je zrejmé, že v čase uzatvorenia Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 a ani v čase uzatvorenia Zmluvy o prevode vlastníctva bytu č. V 487/10 zo dňa 19.4.2010, ktorou mal žalobca nadobudnúť predmetný byt, ešte nebolo vydané kolaudačné rozhodnutie Mesta Dolný Kubín č. 4062/2011/131-TS2/A10 dňa 30.05.2011 a ani nebolo právoplatné. Akémukoľvek prevodu rozostavaného bytu na základe zmluvy bráni zákon, ust. § 2 ods. 1 zákona č. 182/2003 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Pokiaľ súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný nenavrhoval žiaden relevantný dôkaz k preukázaniu neplatnosti zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, tak uvedené tvrdenie nemôže obstáť, pretože žalobca nesplnil povinnosť tvrdenia vo vzťahu k platnosti uvedenej Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, a tým skutkové tvrdenia žalovaného o jej neplatnosti neboli zo strany žalobcu účinne popreté, preto nemohla vzniknúť ani dôkazná povinnosť žalovaného v tomto smere.

30. Žalovaný ďalej uviedol, že okresný súd mal povinnosť skúmať absolútnu neplatnosť Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 pre jej neurčitosť, nedostatok prejavu vôle a jej rozpor so zákonom ex officio, a to aj bez návrhu žalovaného. Žalovaný poukázal na právnu vetu rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 30. júla 2012, sp. zn. 5Cdo 208/2010, právnu vetu uznesenia Najvyššieho súdu SR z 20. júna 2012, sp. zn. 7M Cdo 12/2011. Súd prvej inštancie neskúmal a ani nezistil, že v Zmluve o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 chýba prejav vôle na strane kupujúceho predmet zmluvy kúpiť, čo je zrejmé z obsahu čl. 3. Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009. Okresný súd nerešpektoval Čl. 6 ods. 1 CSP, keď saturoval procesnú nečinnosť žalobcu vlastným konaním. Žalovaný predložil aj Čestné prehlásenie zo dňa 09.03.2017 L.. M. O., z ktorého je zrejmé, že k 18.12.2009 sa stavba, ktorá je v súčasnosti zapísaná na LV č. XXXX k.ú. W. G., obec W. G. ako bytový dom G. H. so súp. č. XXXX, postavený na parcele registra KN „C“ parc. č. 1057/59 nachádzajúci sa na ulici D. v W. G., nachádzala v štádiu rozostavanosti, pričom išlo o hrubú stavbu bytového domu, na ktorej boli rozostavané, ale neukončené nosné konštrukcie šiesteho nadzemného podlažia bez toho, aby boli na jednotlivých podlažiach vybudované a zreteľné dispozičné riešenia jednotlivých bytových jednotiek. Bytový dom mal podľa projektovej dokumentácie 8 nadzemných podlaží, pričom výstavba 7. a 8. nadzemného podlažia nebola ku dňu 18.12.2009 ani započatá. Technický stav hrubej stavby bol v takom štádiu rozostavanosti, že na doposiaľ vybudovanej časti stavby neboli žiadne okná, žiadne interiérové ani exteriérové dvere, dokonca žiadne zárubne, žiadne zábradlia, tepelné izolácie, vnútorné omietky, žiadne elektrické rozvody, tepelné rozvody, rozvody vody a kúrenia a už vôbec poštové schránky, zvončeky a domáce telefóny. L.. O. potvrdil, že ku dňu 18.12.2009 nebol dokončený žiaden z bytov, ktoré mali byť vybudované podľa projektovej dokumentácie a stavebného povolenia a neboli ani v štádiu rozostavanosti. Byty boli vybudované a uvedené do funkčného a užívania schopného stavu až následne, a to činnosťou spoločnosti UNISTAV HSV spol. s.r.o. a jej subdodávateľov. V mesiaci október 2009 firma Václavů, s.r.o. vybavovala poskytnutie úveru na zabezpečenie financovania výstavby bytového domu G. H.. Za tým účelom požiadala o zápis rozostavaných bytových jednotiek do katastra nehnuteľností, a to napriek tomu, že v čase podania návrhu na zápis, tieto byty neboli vôbec vybudované a neboli ani v štádiu rozostavanosti. Žalovaný poukázal na to, že Zmluva o dielo č. 1/2009 bola uzatvorená dňa 26.10.2009, pričom návrh na zápis rozostavaných bytov bol na vtedajšiu Správu katastra Dolný Kubín podaný už v mesiaci december 2009. Za dobu jedného mesiaca nebolo objektívne možné uskutočniť výstavbu rozostavaných bytov s ukončením strechy, pretože v mesiaci december 2009 sa neuskutočňovali takmer žiadne práce z dôvodu zlého počasia. Tieto skutočnosti potvrdil aj L.. G. F., ktorý pracoval na stavbe ako

stavbyvedúci. Podľa obsahu znaleckého posudku L.. G. G. v spojení s obsahom čestného vyhlásenia L.. O. je zrejmé, že znalecký posudok nezachytáva objektívnu realitu ohľadom skutočného priebehu stavebných prác na rozostavanom bytovom dome.

31. Podľa žalovaného je nesprávny právny názor súdu prvej inštancie o tom, že ustanovenie bodu 20.1. Zmluvy o dielo zo dňa 26.10.2009 sa vzťahuje iba na postúpenie práv a povinností vyplývajúcich zo zmluvy o dielo, pričom samotné uzavretie kúpnej zmluvy medzi spoločnosťou Václavů, s.r.o. ako predávajúcim a spoločnosťou IV. Capital, a.s. ako kupujúcim, nemožno považovať za prevod práv a povinností vyplývajúcich zo zmluvy o dielo. Podľa žalovaného zhotoviteľ nemohol bez súhlasu objednávateľa postúpiť práva a povinnosti vyplývajúce z tejto zmluvy na tretiu osobu. Je zrejmé, že vlastnícke právo k bytovému domu úpadca nadobudol výstavbou práve na základe zmluvy o dielo. Žalovaný poukázal na porušenie princípu rovnosti zbraní, pokiaľ na jednej strane je priznávaná právna ochrana nezákonnému konaniu objednávateľa, ktorý bez súhlasu firmy UNISTAV HSV spol. s.r.o. previedol vlastnícke právo k stavanému objektu na tretí subjekt a na druhej strane okresný súd nevzhliadol v absencii súhlasu zhotoviteľa dôvod neplatnosti zmluvy o prevode zo dňa 18.12.2009. Pri hodnotení čl. 20.1. zmluvy o dielo mala byť použitá analogia legis, lebo ak je v jednom prípade dojednanie neplatné, potom musí byť neplatné aj v druhom podľa ust. § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čo spôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu - Zmluvy o prevode zo dňa 18.12.2009. V prípade postúpenia pohľadávky zo zmluvy o dielo je to vzťah upravený § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom aj v prípade uzatvorenia kúpnej zmluvy ide o vzťah upravený Občianskym zákonníkom v ust. § 588 a nasl. Občianskeho zákonníka, preto bolo použitie pravidla uvedeného v ust. § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka možné a potrebné. Súd prvej inštancie týmto spôsobom nepostupoval, preto je jeho rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení.

32. Žalovaný namietal nezákonnosť, arbitrárnosť, zmätočnosť a nedostatočné odôvodnenie rozsudku okresného súdu. Podľa žalovaného okresný súd prijal závery na základe domnienok a dohadov, bez zohľadnenia skutkových okolností prejednávaneho prípadu. Vydaniu napadnutého rozsudku okresného súdu podľa žalovaného predchádzal postup, ktorým bola porušená zásada rovnosti účastníkov sporového konania zakotvená v Čl. 6 ods. 1 CSP. Napadnutý rozsudok podľa žalovaného naplňa všetky znaky arbitrárneho rozsudku. Arbitrárnosť rozsudku okresného súdu žalovaný videl v tom, že okresný súd z nepochopiteľných príčin konštatoval dôvodnosť podanej žaloby bez toho, aby uskutočnil aspoň dopyt na Okresný úrad Dolný Kubín, katastrálny odbor ohľadom toho, aké listiny boli priložené k Zmluve o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, resp. k záznamovému konaniu, ktoré bolo vedené na tomto úrade pod sp. zn. Z 1793/09, automaticky predpokladal, že listiny, ktoré vyžaduje § 46 ods. 6 zákona č. 162/1995 Z.z., boli k týmto konaniam priložené. Podľa žalovaného na vyhovenie žaloby neexistoval žiaden zákonný predpoklad a rozhodnutie okresného súdu nie je riadne odôvodnené, a teda je nepreskúmateľné s poukazom na ust. § 220 ods. 1 CSP a stabilizovanú judikatúru Ústavného súdu SR sp.zn. I. ÚS 243/07, III. ÚS 36/2010, IV. ÚS 77/02, II. ÚS 63/06, III. ÚS 127/2010, III. ÚS 271/05, III. ÚS 78/07). Podľa žalovaného v odôvodnení rozhodnutia rozsudku okresného súdu chýba logické vysvetlenie, k akým skutkovým zisteniam dospel, ktorú právnu normu a z akých dôvodov aplikoval a ako ju interpretoval, a to najmä pri otázke nesprávneho právneho posúdenia veci, keď okresný súd arbitrárne rozhodol o platnosti Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 a nevzhliadol dôvodnosť procesnej obrany žalovaného. V odôvodnení napadnutého rozsudku podľa žalovaného nie je daná presvedčivá a jasná odpoveď na podstatné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Žalovaný navrhol rozsudok okresného súdu zmeniť a žalobu zamietnuť, s priznaním trov súdneho konania žalovanému v rozsahu 100 %. Žalovaný k odvolaniu pripojil rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 5Cbi/15/2016 zo dňa 23. júla 2019, Znalecký posudok č. 72/2009, listinu na čl. 602 spisu, fotografie, rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 7MCdo 12/2011, Čestné prehlásenie L.. O. zo dňa 09.03.2017 a osvedčenie o pravosti podpisu, kolaudačné rozhodnutie Mesta Dolný Kubín zo dňa 30.05.2011, ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, na ktoré odkazoval v podanom odvolaní a Ústavného súdu SR (listiny na čl. 589 - 655 spisu).

33. K doručenému odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca prostredníctvom zástupcu v podaní zo dňa 19.11.2022 (č.l. 663 - 664 spisu). Žalobca považoval rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny a spravodlivý. Pokiaľ žalovaný k odvolaniu predložil dôkazy, v ktorých vykonanie navrhoval na pojednávaní dňa 29.09.2022, ktoré návrhy na doplnenie dokazovania boli zo strany súdu zamietnuté spolu s riadnym odôvodnením, tak podľa žalobcu platí ust. § 366 CSP, že ide o dôkazy, na ktoré v odvolacom konaní nie je možné prihliadať. Žalobca poukázal na to, že správca

konkurznej podstaty Václavů, s.r.o. zaradil do konkurznej podstaty nehnuteľnosť, ktorej vylúčenia sa žalobca domáha v zásade z dôvodu, že táto bola nadobudnutá neplatným právnym úkonom. Neplatný právny úkon odvodzoval žalovaný od neplatnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva k rozostavaným bytom ešte medzi spoločnosťami Václavů, s.r.o. a spoločnosťou IV. Capital, a.s., teda v zmysle zásady nemo plus iuris všetky ďalšie právny úkony mali byť neplatné. Právna argumentácia v podanej žalobe bola postavená na v tom čase akceptovanej právnej doktríny dobromyseľnosti nadobudnutia vlastníckeho práva zo strany žalobcu, ktorý kupoval nehnuteľnosť od predchádzajúcich vlastníkov, ktorí ju nadobudli od IV. Capital, a.s., bolo to dobromyseľné nadobudnutie a viera v dobromyseľný zápis do katastra nehnuteľností. Žalobcovi je zrejmé, že medzičasom bolo vydané rozhodnutie veľkého senátu obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1VObdo/2/2020 s tým, že je potrebné v tomto konaní zisťovať, či boli dané dôvody neplatnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva k rozostavaným bytom medzi Václavů, s.r.o. a IV. Capital, a.s.. Ako žalobca poukázal v podaní zo dňa 15. 07. 2022, okresný súd ako aj Najvyšší súd SR v obdobných veciach týkajúcich sa iných bytov v danom bytovom dome jednoznačne ustálil skutkový a právny stav tak, že strešná konštrukcia sa nevyžaduje tak, ako namieta protistrana, a teda v právnom slova zmysle byty boli vecou, bol možný ich prevod, teda tento dôvod neplatnosti bol už vyriešený, a to v uznesení Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 13CoKR/18/2020 a rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/25/2021, ktorými rozhodnutiami bolo jednoznačne preukázané, že žaloba žalobcu je dôvodná, obrana žalovaného bola vyvrátená a dôvody neplatnosti zmluvy o prevode vlastníckeho práva k bytu z predávajúceho Václavů, s.r.o. na kupujúceho IV. Capital, a.s. neexistujú. V čase prvého prevodu vlastníctva rozostavané byty z právneho hľadiska existovali. Táto zmluva o prevode vlastníctva je teda platným právnym úkonom a neexistuje žiaden dôvod jej neplatnosti. K druhej námietke, ktorá mala spôsobovať neplatnosť prevodu týchto rozostavaných bytov medzi spoločnosťami Václavů, s.r.o. a IV. Capital, a.s. a spočívala v tom, že v Zmluve o dielo č. 1/2009 zo dňa 26.10.2009, uzavretej medzi zhotoviteľom UNISTAV HSV spol. s.r.o. a spoločnosťou Václavů, s.r.o. bol tzv. zákaz prevodu práv a povinností z tejto zmluvy na iný tretí subjekt dohodnutý, toto súdy mali vyriešené v tom smere, že v žiadnom prípade nebolo možné obmedziť vlastnícke právo spoločnosti Václavů, s.r.o. disponovať so svojim majetkom. Tento záväzok bol len záväzkom v právnej rovine medzi spoločnosťami UNISTAV HSV spol. s.r.o. a spoločnosťou Václavů, s.r.o.. Tretia námietka spočívajúca v tom, že Správa katastra Dolný Kubín pri vkladovaní zmluvy medzi Václavů, s.r.o. a IV. Capital, a.s. nepostupovala v zmysle ustanovení Katastrálneho zákona majú rovnako súdu taktiež ustálenú v tom smere, že v civilnom konaní nemožno preskúmať správne akty správnych orgánov a toto náleží jedine správne súdnictvu. Súdy sa môžu v tomto štádiu zaoberať len otázkou nadobudnutia vlastníckeho práva, ale nie otázkou postupu správneho orgánu v správnom konaní. V tejto súvislosti poukázal na prezentovaný názor Najvyššieho súdu SR. Podľa žalobcu je zrejmé, že v danej veci neexistuje absolútne žiaden dôvod neplatnosti zmluvy, ktorou nadobudol predmetný byt a ani žiaden dôvod neplatnosti ďalších právnych úkonov jeho právnych predchodcov, teda zapísanie tohto bytu do súpisu konkurznej podstaty bolo nedôvodné a je zrejmé, že je potrebné tento byt vylúčiť z konkurznej podstaty tak, ako to okresný súd správne ustálil. Pokiaľ žalovaný nad rámec svojej doterajšej argumentácie uvádzal, že v Zmluve o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 chýba prejav vôle na strane kupujúceho predmet tejto zmluvy kúpiť, tak ide o tvrdenie zavádzajúce a nepravdivé, v ktorej súvislosti poukázal na jej čl. 3, čl. 6.. V zmluve o prevode vlastníctva bytov je jasne deklarovaný prejav vôle kupujúceho predmet zmluvy kúpiť a tvrdenia žalovaného sú nesprávne. K námietke žalovaného spočívajúcej v nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozsudku s odkazom na obsahlo uvádzanú judikatúru žalobca uviedol, že odôvodnenie rozsudku je podľa jeho názoru dostatočné, okresný súd logicky a vo vzájomných súvislostiach posúdil zistený skutkový stav a aplikoval naň príslušné právne normy. Odôvodnenie rozsudku je presvedčivé a spĺňa požiadavky vyplývajúce z § 220 ods. 2 CSP. Ďalej žalobca poukázal na to, že dodržiujúc princíp právnej istoty súd musí v skutkovo a právne obdobných konaniach postupovať rovnako. Pokiaľ ide o skutkovo a právne obdobné veci, nie je možné bez ďalšieho v prienikových otázkach zaujať odlišný záver, ak tento nemá svoj základ v podstatnej odlišnosti skutkových zistení a právnych zhodnotení (viď ods. 47. odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13CoKR/18/2020 zo dňa 02.03.2021). Ak žalovaný v odvolaní duplikuje svoju argumentáciu bez ohľadu na skutkové a právne závery súdu prvej inštancie, tak k tejto argumentácii sa žalobca niekoľkokrát obsahlo vyjadril, na ktorých vyjadreniach zotráva. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny s priznaním náhrady trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

34. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 27.12.2022 (č.l. 669 spisu) bolo vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného doručené žalovanému prostredníctvom právneho zástupcu (doručenka na č.l.

670 spisu) s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní písomne vyjadriť, ktorú možnosť žalovaný v lehote určenej okresným súdom a ani k momentu rozhodovania krajského súdu nevyužil.

35. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP na základe podaného odvolania žalovaného a postupom bez nariadenia pojednávania verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1,3 CSP bol rozsudok okresného súdu potvrdený ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1,2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

36. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia pojednávania sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoKR/1/2023-678 zo dňa 07.06.2023, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 20.06.2023 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku Krajským súdom v Žiline.

37. K podanému odvolaniu žalovaného a k jednotlivým odvolacím dôvodom krajský súd primárne uvádza, že na základe ním vyjadrených odvolacích dôvodov bolo možné prihliadnuť len k tým, ktoré v štádiu obrany proti žalobnému nároku uplatnil žalovaný pred súdom prvej inštancie, ku ktorým námietkam, obrane žalovaného mal možnosť reagovať žalobca a recipročne k jednotlivým prostriedkom procesnej obrany žalovaného uplatňovať prostriedky procesného útoku. Inak vyjadrené krajským súdom žalovaný až v podanom odvolaní zo dňa 24.11.2022 v rámci zafinovaných odvolacích dôvodov nemohol až v tomto odvolaní uvádzať prostriedky procesnej obrany, ktorými sa nebránil v konaní pred súdom prvej inštancie. Na základe odvolania žalovaného krajský súd mohol posudzovať napadnutý rozsudok okresného súdu len z tých záverov a hodnotení, ku ktorým pristúpil okresný súd na základe toho, čo uvádzali žalobca a žalovaný v konaní pred okresným súdom a čo zákonite mohol následne okresný súd vyhodnotiť a aj vyjadriť v odôvodnení napadnutého rozsudku.

38. V ďalšom krajský súd uvádza, že pri hodnotení, posudzovaní odvolacích dôvodov žalovaného vo väzbe k záverom okresného súdu vychádzal zo skutkového stavu tak, ako bol zistený okresným súdom, ktorým bol viazaný za aplikácie ust. § 383 CSP, keďže nebola preukázaná žiadna z výnimiek uvedených v ust. § 366 CSP, za vzatia do úvahy vykonaného poučenia okresným súdom podľa § 153, § 154 CSP, ktoré tvorilo súčasť predvolania na nariadené pojednávanie na deň 21.10.2021 doručeného žalovanému prostredníctvom zástupcu podľa doručky na č.l. 415 spisu, predvolania nariadeného na deň 27.01.2022 (č.l. 432 spisu) doručenému právnomu zástupcovi žalovaného podľa doručky na č.l. 431 spisu, predvolania nariadeného na deň 03.06.2022, ktoré bolo doručené právnomu zástupcovi žalovaného podľa doručky na č.l. 451 spisu a rovnako bolo obsiahnuté v predvolaní nariadenom na deň 29.09.2022, ktoré bolo doručené právnomu zástupcovi žalovaného podľa doručky na č.l. 473 spisu. Krajský súd pri vychádzaní zo zisteného skutkového stavu okresným súdom mal za to, že pre posúdenie žaloby žalobcu a obrany žalovaného dokazovanie v rozsahu návrhov strán, ktoré vykonal okresný súd, bolo v dostatočnom rozsahu a následne tvorilo základ pre vyhodnotenie dôvodnosti žaloby žalobcu o vylúčenie veci zo súpisu konkurznej podstaty.

39. K odvolaciemu dôvodu žalovaného, že rozsudok okresného súdu je nepreskúmateľný pre nedostatok riadneho odôvodnenia, v spojení s judikatúrou Ústavného súdu SR, na ktorú žalovaný v odvolaní poukazoval, krajský súd uvádza, že rozsudok okresného súdu svojim odôvodnením zodpovedá štruktúre vyjadrenej v ust. § 220 ods. 2 CSP. Z rozsudku okresného súdu boli zrejmé podania sporových strán, uvedené a popísané dôkazy, ktoré boli v konaní pred okresným súdom vykonané, zhodnotenie vykonaných dôkazov s vyvodením skutkového záveru, ktorý následne okresný súd aj právne posúdil, s vyjadrením zákonnej úpravy, ktorú na zistený skutkový stav aplikoval. Okresný súd aj dostatočne zdôvodnil, prečo nevykonal ďalšie vo veci navrhnuté dôkazy zo strany žalobcu a žalovaného, a to s ohľadom na sudcovskú koncentráciu konania. Okresný súd zrozumiteľne vyjadril skutkové a právne závery, pričom nebolo potrebné, aby zachádzal do detailov sporovej veci, ak bolo splnené, čo aj okresný súd uskutočnil v odôvodnení napadnutého rozsudku, ak sa vyjadril k podstatnosti sporu, k rozhodným okolnostiam, ktoré zdôvodnil, právne vyhodnotil. Okresný súd v napadnutom rozsudku objasnil skutkový a právny základ rozhodnutia, jasným a zrozumiteľným spôsobom sa vyrovnal s podstatnými skutkovými ako aj právnymi okolnosťami sporovej veci, ktoré boli pre rozhodnutie podstatné a právne významné, a preto rozsudok okresného súdu spĺňa atribúty súdneho rozhodnutia s náležitosťami, ktoré sú vyžadované ust. § 220 ods. 2 CSP.

40. K odvolaciemu dôvodu žalovaného o arbitrárnosti rozsudku krajský súd uvádza, že okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku reagoval na zásadné, relevantné okolnosti, ako aj námietky súvisiace s predmetom súdneho sporu, preto nemožno hodnotiť rozsudok okresného súdu ako arbitrárny podľa odvolacieho dôvodu žalovaného. Žalovaný v odvolaní arbitrárnosť napadnutého rozsudku okresného súdu videl aj v tom, že súd prvej inštancie konštatoval dôvodnosť podanej žaloby bez toho, aby uskutočnil aspoň dopyt na Okresný úrad Dolný Kubín, katastrálny odbor ohľadom toho, aké listiny boli priložené k Zmluve o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, teda k vkladovému konaniu sp.zn. V 1969/09, resp. záznamovému konaniu, ktoré bolo vedené na tomto úrade pod sp.zn. Z 1793/09 a z toho vzťahu k listinám, ktoré vyžaduje ust. § 46 ods. 6 zákona č. 162/1995 Z.z. K tomuto odvolaciemu dôvodu žalovaného krajský súd upriamuje pozornosť na zdôvodnenie okresného súdu vyjadrené v odsekoch 32., 33. odôvodnenia v spojení so záverom vyjadreným v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Obdo/25/2021 zo dňa 27.04.2022, a to nielen v odseku 67., ale aj v odseku 66. tohto rozhodnutia so zdôraznením toho, že predmetom súdneho konania je žaloba žalobcu o vylúčenie majetku z podstaty, a preto súd nemá legitimitu k tomu, aby preskúmal pri takomto vymedzenom predmete sporu konanie pred Katastrálnym úradom Žilina, Správy katastra Dolný Kubín, a tým aj to, či na základe uskutočneného vkladového konania pred Katastrálnym úradom Žilina, Správy katastra Dolný Kubín boli doložené všetky potrebné listiny. Okresný súd a následne vo vyvolanom odvolacom konaní aj krajský súd na základe vymedzeného predmetu sporu mohli len vychádzať z výsledkov vkladového konania, pretože priebeh vkladového konania nemohol byť podrobený prieskumu okresným súdom a ani odvolacím súdom, pokiaľ predmetom sporu bola žaloba o vylúčenie majetku z podstaty. Odvolací dôvod žalovaného o arbitrárnosti napadnutého rozsudku nebol opodstatnený. Zároveň sa poukazuje aj na to, že v sporovom konaní nositeľmi aktivity sú sporové strany, ktoré na svoje tvrdenia označujú a predkladajú dôkazy, t.j. iniciatívu nemá súd. Ani z dôvodu procesnej aktivity, ktorá je na stranách sporu, nebol namieste odvolací dôvod žalovaného o tom, že okresný súd mal uskutočniť aspoň dopyt na Okresný úrad Dolný Kubín, katastrálny odbor ohľadom toho, aké listiny boli priložené k Zmluve o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009. Krajský súd dodáva, že predmetom konania nie je správna žaloba o preskúmaní postupu správy katastra. K nesúhlasu žalovaného so záverom okresného súdu, podľa ktorého v civilnom sporovom konaní o exindačnej žalobe súd nie je oprávnený preskúmať postup správy v katastrálnom konaní, i odvolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 2Cdo/24/2007, na ktorého právnu vetu poukázal okresný súd v odseku 32. odôvodnenia napadnutého rozsudku.

41. Pokiaľ žalovaný namietal porušenie princípu rovnosti strán sporu v zmysle Čl. 6 ods. 1 CSP ako aj, že okresný súd nerešpektoval základnú zásadu civilného sporového konania, keď podľa žalovaného saturoval procesnú nečinnosť žalobcu vlastným konaním, tak ani tento odvolací dôvod nebol zhodnotený ako opodstatnený. Krajský súd poukazuje na celý priebeh súdneho konania, ktorý začal doručením žaloby na okresný súd dňa 08.02.2019 až do dátumu rozhodnutia napadnutým rozsudkom okresného súdu dňa 29. septembra 2022. Počas celej dĺžky súdneho konania, postupu okresného súdu obe sporové strany, t.j. tak žalobca ako aj žalovaný, mali vytvorené rovnaké podmienky pre uplatňovanie prostriedkov procesnej obrany, procesného útoku. Žiadna zo strán sporu nemala výhodnejšie postavenie, resp. výhodnejšiu pozíciu oproti druhej sporovej strane. Tak žalovaný ako aj žalobca mali v súdnom procese rovnakú možnosť obhajovať svoje záujmy a zároveň bola vylúčená možnosť z podstatnej výhody voči protistrane. Žalovaný aj žalobca v súdnom konaní mali garantované rovnaké podmienky na uplatňovanie svojich práv, resp. na plnenie procesných povinností bez zvýhodnenia alebo diskriminácie niektorej z procesných strán za dodržania rozhodných ustanovení CSP. Vedenie konania a priebeh dokazovania preukázal to, že v zmysle Čl. 6 ods. 1 CSP sporové strany mali rovnaké postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany za dodržania poučenia v zmysle ust. § 153, § 154 CSP bez zvýhodnenia alebo diskriminácie niektorej zo sporových strán. Ak žalovaný vo všeobecnosti v odvolaní uviedol, že okresný súd mal saturovať procesnú nečinnosť žalobcu vlastným konaním, bez identifikácie, v čom konkrétne išlo o takéto konanie okresného súdu, tak jeho námietka nebola namieste. Zo spôsobu vedenia dokazovania v priebehu konania pred okresným súdom nebolo odvolacím súdom zistené, že by bol porušený základný princípu sporového konania v tom, že by v rozsahu dispozičného princípu, ktorý je na stranách sporu tak v rovine tvrdenia ako aj dokazovania, prevzal iniciatívu okresný súd.

42. Rovnako nebolo namieste tvrdenie žalovaného v tom, že by okresný súd prijal závery na základe domniek a dohadov bez zohľadnenia skutkových okolností prejednávaneho prípadu. Okresný súd v potrebnom rozsahu pre posúdenie veci vykonal dokazovanie za dôkaznej povinnosti sporových strán,

ktorého rozsah vykonaného dokazovania popísal v odsekoch 8. až 16. odôvodnenia napadnutého rozsudku, z ktorého konštatoval skutkový stav a tento následne právne posúdil vyjadrením zákonných ustanovení (odseky 17. až 27. odôvodnenia).

43. Okresný súd vecne správne postupoval, pokiaľ k predmetu žaloby skúmal splnenie podmienok pre úspešnosť vylučovacej žaloby v zmysle § 78 zákona č. 7/2005 Z.z.. Súd prvej inštancie poukázal na tvrdenia žalobcu, vykonané dôkazy, keď žalobca preukázal svoje „lepšie právo“ k nehnuteľnej veci, vylúčenia ktorej sa podanou žalobou domáhal zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu Václavů, s.r.o., IČO 35 876 735, ktoré právo žalobca odvodzoval od vlastníckeho práva k tejto hnutelnej veci. Súd prvej inštancie správne skonštatoval splnenie zákonných podmienok k tomu, aby bolo žalobe žalobcu vyhovené. Okresný súd jednotlivo vykonané dôkazy hodnotil vo vzájomnej súvislosti v súlade s § 191 ods. 1 CSP. Vzhľadom k predmetu sporu, a to žalobcom podanej vylučovacej žalobe, bolo na základe výsledkov dokazovania postačujúce to, že žalobca dôkazmi preukazoval a preukázal, že mu svedčí lepšie právo k nehnuteľnej veci, a to vlastnícke právo podľa Kúpnej zmluvy o prevode vlastníctva bytu uzavretej medzi žalobcom a L. Z., ktorej zmluve predchádzala Zmluva o prevode vlastníctva bytu zo dňa 28.12.2011, ktorej predchádzala podľa vecne správnych záverov okresného súdu platná Zmluva o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, uzavretá medzi predávajúcim Václavů, s.r.o. a kupujúcim IV. Capital, a.s..

44. Podľa názoru odvolacieho súdu nebola opodstatnená odvolacia námietka žalovaného, ktorou poukazoval na ust. § 2 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, v spojení s ust. § 118 ods. 2 Občianskeho zákonníka, rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 29. mája 2002, sp. zn. 4Cdo 27/02 a kolaudačné rozhodnutie mesta Dolný Kubín č. 4062/2011/131-TS 2/ A10 zo dňa 30.05.2011. Žalovaný namietal, že v čase uzavretia Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 a ani v čase uzavretia Zmluvy o prevode vlastníctva bytu č. V 487/10 zo dňa 19.04.2010-299/10, ktorou zmluvou mal žalobca nadobudnúť byt do vlastníctva, nebolo vydané toto kolaudačné rozhodnutie a ani nebolo právoplatné. Krajský súd mal za to, že pri zodpovedaní otázky o spôsobilosti predmetu prevodu podľa uzavretej Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 bolo určujúce ust. § 3 ods. 16 zákona č. 162/1995 Z.z., na základe zistených výsledkov dokazovania. Navyiac, žalovaný v odvolaní uviedol nesprávne poukaz na Zmluvu o prevode vlastníctva bytu č. V487/10 zo dňa 19.04.2010-299/10, ktorou mal žalobca nadobudnúť predmetný byt, keďže žalobca predmetný byt kúpil na základe Kúpnej zmluvy o prevode vlastníctva bytu č. V 1931/16 zo dňa 22.09.2016 uzavretej s L. Z.. Práve ust. § 3 ods. 16 zákona č. 162/1995 Z.z. vymedzovalo, čo sa rozumie rozostavaným bytom, ktorý je spôsobilým predmetom právnych vzťahov, za vzatia do úvahy, že došlo aj k zápisu do katastra nehnuteľností. Za stavu, ak v katastrálnom konaní sa vyhodnocoval rozostavaný byt, resp. stupeň rozostavanosti bytového domu, v ktorom bol byt žalobcu č.Q. tak je nesporné, že odkaz na ust. § 2 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov rieši kritériá na byt, t.j. nie na rozostavaný byt, ktorý bol spôsobilým predmetom prevodu. Ak ide o rozostavaný byt, tak zákonite nie je možné naň použiť znaky zo zadenovania pojmu bytu v zmysle ust. § 2 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z.. Táto skutočnosť však nevylučuje to, že by rozostavaný byt nebol spôsobilým predmetom prevodu. Tak rozostavaný byt, ako aj rozostavaný nebytový priestor predstavuje spôsobilý predmet právnych vzťahov a tým následne je možné k nim nadobudnúť vlastnícke právo na základe zmluvy o prevode vlastníckeho práva. K tvrdeniu, že byt ako vec v správnom zmysle vzniká až momentom právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia príslušného stavebného úradu, tak odvolací súd uvádza, že rozhodnutie stavebného úradu je výhradne a výlučne zákonným predpokladom na zmenu právnej povahy existujúcej veci z rozostavanej stavby na byty a nebytové priestory, vrátane podielu na spoločných častiach, zariadeniach a príslušenstve k tomu. Právoplatné rozhodnutie stavebného úradu nie je samostatným spôsobom vzniku vlastníckeho práva k bytom a nebytovým priestorom, ale je predpokladom, aby konkrétna nehnuteľnosť vo fáze po ukončení výstavby mohla byť definovaná de iure ako byt alebo nebytový priestor. Účelom kolaudačného rozhodnutia je, aby sa povolilo užívanie stavby na bytové účely s presným určením jednotlivých bytov a nebytových priestorov. Až na základe tzv. kolaudačného rozhodnutia stavebného úradu je možné v zmysle zákona č. 182/1993 Z.z. určitú konkrétnu časť obytného domu považovať za byt, resp. za nebytový priestor, pričom do rozhodnutia stavebného úradu o povolení užívania sú vlastníci príslušnej časti nehnuteľnosti, a to vždy v takom štádiu rozostavanosti, v akom sa obytný dom nachádza. V zmysle platnej právnej úpravy môže byť predmetom právnych vzťahov aj rozostavaný byt a rozostavaný nebytový priestor a je možné k nim nadobudnúť vlastnícke právo a je možný aj prevod vlastníckeho práva z uvedených nedokončených vecí.

45. Vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalovaného, ktoré sa týkali spochybnenia osoby znalca L. G., krajský súd len k úplnosti uvádza, že tieto neboli opodstatnené. V čase vyhotovenia znaleckého posudku, ktorý sa stal súčasťou spisového materiálu, išlo o znalca zapísaného v zozname znalcov a na základe daného predmetu konania nebol ani zákonný priestor k tomu, aby krajský súd podľa odvolacích dôvodov žalovaného, ktoré boli len v rovine námietok, posudzoval odbornosť, objektivitu znalca.

46. K námietke absolútnej neplatnosti Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, uzavretej medzi úpadcom Václavů, s.r.o. a spoločnosťou IV. Capital, a.s., ktorej vklad bol povolený Správou katastra Dolný Kubín dňa 21.12.2009 pod V 1969/9 podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre porušenie ust. § 525 Občianskeho zákonníka s poukazom na čl. 21 zmluvy o dielo, krajský súd poukazuje na záver vyjadrený v odseku 35. odôvodnenia napadnutého rozsudku a dopĺňa, že dojednanie obsiahnuté v čl. 20 bod 21. zmluvy o dielo je dojednaním len v rámci tejto uzatvorenej zmluvy podľa § 536 a nasl. Obchodného zákonníka. Predmetom Zmluvy o dielo č. 01/2009 zo dňa 26.10.2009 uzatvorenej medzi Václavů, s.r.o. ako objednávateľom a UNISTAV HSV spol. s.r.o. ako zhotoviteľom bol záväzok zhotoviteľa vykonať pre objednávateľa riadne a včas dielo - výstavba a dokončenie rozostavanej stavby „bytový dom G. H.“ (stavebné práce) na rozostavanej stavbe „bytový dom G. H.“ W. G. na D. ulici v W. G., na časti pozemkov vedenej Katastrálnym úradom Žilina, Správou katastra Dolný Kubín podľa projektovej dokumentácie pre stavebné povolenie a záväzok objednávateľa v zmysle špecifikácie podľa čl. 2 bodu 2.1.1 zmluvy zaplatiť za dielo dohodnutú cenu v zmysle čl. 6 zmluvy (č.l. 153-163 spisu). Z čl. 2 bod 2.1.3 veta druhá zmluvy nepochybne vyplývalo, že v čase uzavretia zmluvy bol objednávateľ, t.j. Václavů, s.r.o. výlučným vlastníkom stavebného objektu a rozostavanej stavby bytový dom G. a nájomcom časti pozemkov. Pokiaľ v čl. 19, bod 20.1. zmluvy zmluvnými stranami - objednávateľom a zhotoviteľom je dohodnuté, že „žiadna zo zmluvných strán nie je oprávnená bez súhlasu druhej strany postúpiť svoje práva a povinnosti na tretiu osobu“, tak predmetné dojednanie je potrebné vyložiť so záverom, že sa týka výlučne práv a povinností vyplývajúcich zo zmluvy o dielo. Predmetné ustanovenie je bez vplyvu na platnosť zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, uzatvorenej medzi Václavů, s.r.o. a IV. Capital, a.s. (č.l. 164-175 spisu), pretože v prípade tohto právneho úkonu nešlo o postúpenie pohľadávky, ale o výkon vlastníckeho práva zo strany objednávateľa Václavů, s.r.o., ktorá dispozícia s majetkom bola súladná i s čl. 15 bod 5.1. zmluvy o dielo, podľa ktorého „...vlastníkom zhotovovaného diela je objednávateľ“. Čl. 19 bod 20.1. zmluvy o dielo podľa názoru krajského súdu v žiadnom prípade nemohol obmedziť, či vylúčiť výkon vlastníckeho práva Václavů, s.r.o. Nie je predsa možné stotožňovať prevod vlastníctva k nehnuteľnosti s postúpením pohľadávky. Dojednanie v čl. 19 bod 20.1. zmluvy o dielo je potrebné vykladať tak, že obmedzenie postúpenia práv a povinností na tretiu osobu zmluvných strán z tejto zmluvy, výlučne so súhlasom druhej strany, sa vzťahuje len na tie práva a povinnosti, ktoré zmluvným stranám - úpadcovi v postavení objednávateľa a spoločnosti UNISTAV HSV spol. s.r.o. v postavení zhotoviteľa, z tohto právneho úkonu vyplývajú. Prevod vlastníckeho práva objednávateľa k rozostavaným bytom, nachádzajúcim sa v predmete zhotovovaného diela, nebolo možné subsumovať tak, ako uvádzal žalovaný pod ust. § 525 Občianskeho zákonníka, nakoľko išlo o nakladanie s predmetom vlastníctva (§ 123 Občianskeho zákonníka).

47. Stotožňuje sa krajský súd s právnym posúdením okresného súdu, ktorý námietku neplatnosti Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 zhodnotil ako nedôvodnú, z ktorého záveru preto ani nemal dôvod posudzovať dobromyseľnosť žalobcu pri nadobúdaní vlastníckeho práva k bytu podľa Kúpnej zmluvy o prevode vlastníctva bytu zo dňa 22.09.2016, uzavretej s predávajúcim L. Z..

48. Okresný súd správne v odseku 36. odôvodnenia rozsudku podporne poukázal na správcom odôvodňované zapísanie predmetnej súpisovej zložky do súpisu všeobecnej podstaty úpadcu z dôvodu scudzenia odporovateľným právnym úkonom s tým, že žalobca voči žalovanému neuznáva a neuznal žiaden odporovateľný právny úkon a voči žalobcovi nebolo vedené žiadne súdne konanie, ktoré by skončilo právoplatným rozhodnutím o neúčinnosti právneho úkonu vo vzťahu k nadobudnutiu súpisovej zložky od úpadcu. I z uvedeného správne konštatoval okresný súd nedôvodnosť zápisu súpisovej zložky.

49. Odvolací dôvod žalovaného, že pokiaľ by okresný súd vykonal z jeho strany navrhované dôkazy, tak by prišiel k záveru s odkazom na rozsudok Okresného súdu Žilina sp.zn. 5Cbi/15/2016 zo dňa 23.07.2019, ktorým skutkovo a právne v rovnakom spore rozhodol o zamietnutí žaloby, že bytový dom nebol v takom stupni rozostavanosti, aby napĺňali zákonnú definíciu rozostavaných bytov, tak krajský súd poukazuje na to, že je pravdou, že Okresný súd Žilina v skutkovo argumentačne identickom spore vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 5Cbi/15/2016 obdobnú žalobu žalobcu zamietol ako

nedôvodnú, avšak predmetný rozsudok okresného súdu zo dňa 23.07.2019 bol uznesením Krajského súdu v Žiline sp.zn. 13CoKR/18/2020 zo dňa 02.03.2021 zrušený a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Následne po zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Žiline Okresný súd Žilina rozsudkom č.k. 5Cbi/15/2016-751 zo dňa 08. marca 2022 rozhodol tak, že žalobe žalobkyne (U. O.) o vylúčenie majetku z podstaty vyhovel, ktorý rozsudok bol na základe podaného odvolania žalovaného potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 13CoKR/9/2022 zo dňa 15.02.2023 za konštatovania nezistenia relevantnosti ani jedného z odvolacích dôvodov žalovaného. Uvedená námietka žalovaného preto nebola zhodnotená ako dôvodná.

50. Krajský súd uvádza, že základom sporu v konaní pred okresným súdom ako i v odvolacom konaní bolo vyhodnotenie, či došlo k splneniu piatej podmienky pre úspešnosť exindačnej žaloby, a to, či žalobcoví svedčí právo vylučujúce zaradenie vecí do súpisu, vo vzťahu ku ktorému okresný súd na základe v danej sporovej veci zisteného skutkového stavu správne uzavrel, že žalobca takéto právo osvedčil. Dopĺňa odvolací súd, a to s ohľadom aj na iné odvolacie sporové právne veci skutkovo obdobné, v ktorých vystupuje žalovaný, že každú z nich mohol posudzovať za viazanosti skutkovým stavom zisteným v konaní pred súdom prvej inštancie, čo znamená, že pri tej ktorej sporovej právnej veci mohol krajský súd posudzovať a vyjadrovať sa k záverom obsiahnutým v napadnutom rozsudku okresného súdu vychádzajúcim z priebehu konania a dokazovania vo väzbe na vymedzené odvolacie dôvody, ktoré mohli mať základ v priebehu konania a dokazovania pred okresným súdom. Krajský súd sa preto mohol vyjadrovať vo väzbe k záverom okresného súdu obsiahnutým v napadnutom rozsudku okresného súdu len k tomu, čo bolo odvolateľom relevantne rozporované v rámci odvolacieho konania za vzatia do úvahy poučenia v zmysle § 153, § 154 CSP. Uvedené zdôrazňuje krajský súd aj vo vzťahu k princípu právnej istoty s poukazom na Čl. 2 ods. 2 CSP.

51. Na základe odvolacích dôvodov žalovaného krajský súd nezistil, že by boli dané v predmetnej veci podmienky pre zrušenie napadnutého rozsudku okresného súdu ani pre jeho zmenu, preto vychádzal z logických záverov okresného súdu vyjadrených v napadnutom rozsudku okresného súdu vo vzťahu k posúdeniu piatej podmienky úspešnosti exindačnej žaloby, ktoré boli vyjadrené v rozsudku okresného súdu a ktorý bol vo vyvolanom odvolacom konaní potvrdený ako vo výroku vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP v spojení aj s ust. § 387 ods. 2 CSP. Ak aj v rámci potvrdzujúceho rozhodnutia krajského súdu bola zo strany krajského súdu rozvinutá právna argumentácia, tak takýmto postupom nebol zo strany krajského súdu porušený zákon, ak odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie a v odôvodnení svojho rozhodnutia skonštatuje správnosť záverov súdu prvej inštancie a navyše tiež rozvedie vlastnú argumentáciu (primerane rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo 147/2011 zo dňa 25.04.2012).

52. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté za aplikácie ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalobca, ktorému bola preto krajským súdom priznaná plná náhrada trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalovanému. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.